

VWG-BESTUUR: SUPERORNITHOLOGEN OF AMATEUR-KIJKERS?

Pieter Schut

Het bestuur van de vogelwerkgroep Gooi en Omstreken bestaat uit vogelaars. Natuurlijk, dat klinkt logisch, maar er komt weinig van vogels kijken terecht, zeker in dit drukke jubileumjaar. Daarom ontstond het idee om voor de vergadervogelaars maar eens een speciale excursie te organiseren. Konden ze tenminste eens over vogels praten in plaats van over symposia, bestemmingsplannen of huisvestingsproblemen.

De grote dag was 21 november en de organisatie was natuurlijk in handen van Joke van Velsen, die niet voor niets in het bestuur verantwoordelijk is voor de excursies. Negen van de twaalf bestuursleden waren present en gewapend met kijkers, telescopen en veel warme chocolademelk reden ze gezamenlijk naar de Noordhollandse kust.

Nog maar goed en wel uitgestapt bij het begin van de Hondsbossezeewering in Camperduin, waren de meesten al direct gelukkig. Er vloog een Slechtvalk over, een niet-alledaagse verschijning die zorgde voor de nodige onrust onder de andere vogels in de omgeving.

Tijdens de volgende wandeling langs de kustlijn waren de grootste verrassingen een Grote Jager, een late Visdief en vele, vele Steenlopers.

Vanaf de dijk werd vervolgens de blik gericht op het daarachter gelegen gebiedje De Petten. Kluut, Wintertaling, Smient, Bonte Strandloper en Bergeend zorgden hier voor de nodige afwisseling.

Even dacht Dick Jonkers dat hij ook een Stellers Eidereend kon bijschrijven, maar het vrouwtje liet toch de nodige twijfel achter. Zekerheid was er echter wel een stuk verderop in de polder, waar velen voor het eerst van hun leven tussen Brandganzen, Grauwe Ganzen en Kolganzen die ene Roodhalsgans opmerkten. De middag werd besteed in bos en duin rond Schoorl. Hier was echt tijd voor bezinning, want veel vogels vlogen er die zaterdag niet rond. Bij uitspanning De Berenkuil zag Dick Jonkers er toch nog een. Het was zijn goede vriend Cees Ooievaar, boswachter in de Schoorlse duinen bij Staatsbosbeheer.

Ooievaar schetste een triest beeld van z'n geliefde terrein. Door de grote recreatieve druk en door de onhoudbare opkomst van de vos is er van de vogelrijkdom van weleer weinig meer over. De Wulp is hier al geheel verdwenen en het ziet er naar uit dat ook van de grote meeuwenkolonies al volgend jaar niets meer over is.

Na al die sombere bespiegelingen was er aan het eind van de dag toch nog positief vogelnieuws. Vanaf een hoog uitkijkpunt op het duin zagen de liefhebbers het opvallende vliegbeeld dat hoort bij de Raaf. Voor veel bestuursleden een nieuwe soort, waaruit maar weer eens blijkt dat dat bestuur van onze VWG niet bestaat uit super-ornithologen, maar uit eenvoudige amateur-kijkers.

Na afloop volgde een uitgebreide evaluatie in café-restaurant Honky Tonk in Schoorl. Zonder hoofdelijke stemming ging het bestuur akkoord met een voorstel van voorzitter Rob Kole om van de bestuursexcursie een jaarlijkse traditie te maken. Na het succes van deze excursie staat het wel vast dat het voorlopig geen moeite meer zal kosten om nieuwe leden voor bestuurs- en subgroepactiviteiten te vinden.